

STAKA, f. *skin, hide*.

STAKA-STORMR, m. *strong gale*.

STAKK-GARÐR, m. *stack-yard* (for hay).

STAKKR (-S, -AR), m. (1) *cape, short cloak* (hann var í blám stakki); (2) *stack of hay*; stakks völlr, *a field producing one stack*.

STAKRA (AÐ), v. = staka.

STALLA-HRINGR, m. *altar-ring*.

STALLARI, m. *a king's marshal*.

STALLBRÆÐRA-LAG, n. *fellowship*.

STALL-HEILAGR, a. *altar-holy* (menn blóta þær á -helgum stað).

STALLI, m. (*heathen*) *altar* (stóð þar s. á miðju gólfinu).

STALLR (-S, -AR), m. (1) *pedestal, support for an idol* (skurðgoð sett á stall); (2) *crib, manger* (hross stóð við stall ok át); (3) *the step of a mast* (íss var í stallinum); drepr stall ór hjarta e-s, *drepr stall hjarta e-s, one's heart fails him*.

STALLRA (AÐ), v. (1) *to stop a bit* (s. við); (2) *to falter* (stallar hjarta e-s).

STAMA (AÐ), v. *to stammer, stutter*.

STAMP-AUSTR, m. *balancing a ship with a tub*, = byttu-austr.

STAMPR, m. *a large tub*.

STAMR OR STAMMR, a. *stammering*.

STANDA (STEND; STÓÐ, STÓÐUM; STAÐINN), v. (1) *to stand, opp. to sitja or liggja* (hann stóð við vegginn); koma standandi niðr, *to come down on one's feet*; skal mik niðr setja standanda, *in a standing position*; s. fast, *to stand fast*; s. höllum fœti, *to stand slanting*; (2) *to stand, stick* (G. skaut svá fast niðr skildinum, at hann stóð fastr í jörðunni); sveininum stóð fiskbein í hálsi, *the bone stuck in his throat*; (3) *to stand, remain*; borð stóðu, *stood, were not removed*; (4) *to stand, be situated* (boer einn stóð skamt

frá þeim); (5) *to stand still, rest, pause* (stóð þá kyrrt nökkura hríð); verður hér fyrst at s. sagan, *the story must stop here for the present*; (6) *to last* (hafði lengi staðit bardaginn); (7) *to befit, become* (konungr kvað þat eigi s., at menn lægi svá); ekki stendr þér slíkt, *it does not befit thee*; (8) *to stand in a certain way, project, trend* (fjögur horn ok stóðu fagrt, hit þriðja stóð í lopt upp); stendr inn straumrinn, *the tide (current) stands in*; blóðbogi stóð ór hvárutveggja eyranu, *a stream of blood gushed out of both his ears*; kallar hann bettr s. veðrit at fara landhallt, *that the wind stands better for making land*; stóð vin-dr af landi, *the wind blew from the land*; s. grunnt, *to be shallow* (vinátta okkur stendr grunnt); (9) *to touch*; s. grunn, *to stick on the ground* (örkin stóð grunn); (10) *to catch, overtake* (hann drap menn Eiríks konungs, hvar sem hann stóð þá); s. e-n at e-u, *to catch one doing a thing* (ef maðr verður at því staðinn, at hann meiðir smala manna); (11) *to stand, endure, bear* (s. e-t or e-u); (12) *to press, urge, trouble* (elli stóð Hárek); hvat stendr þik, *what ails thee?* (13) *to weigh so much* (gullhringr, er stóð mörk); (14) *to stand by one, side with one*, with dat.; mikils er vert, hversu fast N. stendr þér um alla ráðagerð, *how close N. stands by thee in all counsel*; (15) with preps.; s. af e-u, *to proceed from, be caused by* (opt stendr illt af kvenna hjali); vil ok ek eigi, at af mér standi bríð okkarrar vináttu, *nor do I wish to be the cause of a breach in our friendship*; s. af e-u við e-n, *to give up, cede to one*; impers., segir hann honum, hvernig af stóð um ferð hans, *how the matter stood as to his journey*; s. at e-m, *to attack* (var við sjálft, at þeir mundu